

under ¹/₅ og ikke over ²/₅ af fornævnte Taxationssum. Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bestøttet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Erektionsskibe for Fideicommisser eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder.

Et Mindretal, Blixen-Finecke, C. A. Hansen, Monrad, Mourier, antager, at Paragraphens første Deel fra Lin. 4 efter Ordet „Værdi“ bør lyde saaledes: „den som fæstelig Eiendom, der er underkastet Bestemmelserne i Pl. 7de Juni 1806, vilde, uden Hensyn til nærværende Lovs § 1, have i Handel og Wandel. Eier Brugeren“ o. s. v.

Et andet Mindretal, Kampmann, J. C. Larsen, foreslaaer, at Sætningen „hvori da fradrages“ o. s. v. kommer til at lyde saaledes: „hvori da, saafremt Brugere Besiddelsestid ansættes under 25 Aar (§ 10), fradrages for 25 Aar 1 Hundrededeel, for 24 Aar 2 Hundrededele, for 23 Aar 3 Hundrededele, og saa fremdeles videre. Eier Brugeren Bygningerne“ o. s. v.

Et tredje Mindretal, Ottesen, Wegener, foreslaaer, at der istedetfor „dog ikke under 1 Femtedeel og ikke over 2 Femtedele af fornævnte Taxationssum“ sættes: „hvilken bestemmes til 1 Femtedeel af fornævnte Taxationssum“.

§ 10.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 9 forekrevet, tilsvares Kjøberens først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Værdier, der aarlig paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstaxer, de tvende høieste

og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Værdier bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til 2 Procent halvaarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udlobet af Fæsterens eller den fæstebestodende Enkes Levetid, beregnet efter den nærværende Lov vedspiede Tabel. Dog bliver herved at iagttage, at saafremt Fæsteren er gift, og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeelt Resultat for Fæstebestodelsesvarighed end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Ægteskabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godsbesidderen, at Nogen, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ulægelig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han fordræ, at tvende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagjældendes Helbredsstand. Vægrer denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaar Lægerne Skjøn — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse ei fordres, med mindre der frafalder Afslag paa Grund af en ved denne Person fortsat Brugsbefiddelse. Den Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godsbesidderen.